

interrompent. Aixina que, per favor, mantinguen silenci i respecten els torns de paraula. És molt complicat, amb mascareta i amb els micros, poder seguir este debat. Aixina que, per favor, silenci. Ara i en totes les intervencions que hi ha hagen després, ja ho indique. *(Aplaudiments)*

Quan vullga, senyoria.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Gràcies.

Jo crec que vosté podrà entendre que la meua obligació i les meues competències són analitzar l'impacte ambiental dels projectes.

I jo li dic que, per principi de prudència i davant d'una circumstància recorreguda amb arguments...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyories.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

...que s'han tingut en compte per a donar audiència i, com vosté ha dit, és que esta conselleria s'ha reunit amb l'ajuntament, és que esta conselleria s'ha reunit amb la diputació i volem que s'argumente exactament si esta pròrroga està conforme o no al que s'ha de respectar per normativa. I pel principi de prudència s'ha tingut en compte uns arguments i se li ha demanat a la diputació que ens diga exactament si el contenciós ha afectat al temps en el qual estava la via vigent.

I per tant... *(veus)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyoria.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

...ja no hi ha més, principi de prudència i la valoració exacta sobre els impactes ambientals que puga tindre una carretera en el Parc Natural del Túria.

¿Vosté entén... vosté entén... *(veus)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyoria.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

...que si jo no aplique en principi de prudència, podem tindre, com ha passat en altres ocasions de mans d'irresponsables en la conselleria de medi ambient, conseqüències «irreversibles» davant d'un entorn natural *nada...*, vaja, *como si fuera cualquier cosa*, que és el Parc Natural del Túria?

¿Vosté pensa que jo no he d'analitzar en les meues competències i en la meua obligació l'impacte ambiental sobre una infraestructura que pot ser irreversible?

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyoria... senyora Díaz, mantinga silenci. No vull cridar-la a l'ordre.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

I li dic més. Torne a demanar a tots vostés, a la diputació que, si hi ha una alternativa que no passa pel parc natural i, per tant, no té clarament ningunaafecció ambiental, perquè lògicament ni el toca ni el *roza*, que els principis econòmics no s'interposen a la seguretat, a les necessitats de Pedralba, però també a les necessitats del Parc Natural del Túria.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta... *(Veus)*

Quan ses senyories vullguen mantindre silenci. Crec que en l'escoleta del meu fill són més respectuosos els xiquets de dos anys en el manteniment i el respecte del que està passant en esta cambra. *(Aplaudiments)*

Passem a la pregunta 232, que formularà el diputat Rubén Ibáñez, del Grup Parlamentari Popular, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic sobre el canvi de model de finançament.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidenta.

Señor Soler, buenos días.

Hay algunas fechas señaladas en el calendario y una de ellas es cuando usted presenta los presupuestos. Todo el mundo espera si va a obrar la magia a que habitualmente nos tiene

acostumbrados y aparecerán esos 1.325 millones ficticios, que solo usted conoce de esa invención.

Lo cierto es que usted eso lo hace todos los años. Y todos los años, también de forma cotidiana, el Ministerio de Hacienda y la Sindicatura de Cuentas le dice que usted no lo puede hacer. Pero esas normas para usted no valen.

Usted nos dice que esto es una reivindicación política. Y yo le pregunto por esas reivindicaciones ciudadanas de aquellos que están en la lista de espera de sanidad, de aquellos que no cobran la dependencia, de aquellos que no cobran la renta garantizada, de aquellas 25.000 familias que están esperando una vivienda, las personas que están en ERTE y que no cobran, las pymes y los autónomos a los que el *conseller* reconoció que se les debían 220 millones, ¿para esos usted no tiene reivindicación, señor Soler? ¿Solo tiene reivindicaciones políticas?

Lo cierto es que usted tiene un récord, y es que, de cuatro ejercicios cerrados, en dos de ellos ha tenido que recortar el presupuesto.

Y, por tanto, yo le pregunto: ¿por qué medios ha reclamado el Consell en los últimos cinco presupuestos los 1.325 millones que ha incluido como cambio del modelo de financiación y cuál ha sido la respuesta del Gobierno de España?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable *conseller* d'hisenda.

Quan vullga, senyoria.

El senyor *conseller* d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, presidenta.

Gràcies, senyor Ibàñez.

Ho hem reclamat de la manera més contundent i explícita possible, posant-los als pressupostos –vosté mateix ho ha reconegut–; incloent-los en tots els PEF que ha redactat este govern, incloent el del 2018-2019; reclamant-los al carrer en una manifestació multitudinària, a la qual el PP, per cert, no va anar; demanant mesures compensatòries d'infrafinançament per escrit, que a vosté mateix se li remetria còpia de l'última carta que se li va entregar a la ministra d'Hisenda en este sentit.

Perquè els 1.325 milions és la nostra reivindicació permanent en tots els fòrums, allà on anem, en el Consejo de Política Fiscal y Financiera, en el ministeri, i mai no hem comptat amb la comprensió i el suport del Partit Popular, ni tan sols del Partit Popular valencià.

Perquè me fa moltíssima gràcia quan vosté posa el dilema entre reivindicació ciutadana i reivindicació dels afectats per la sanitat o l'educació. Anem a vore, ¿com se paguen els mestres que hem hagut d'incloure? ¿Com se paguen els metges, els sanitaris...? ¿Cau del cel? ¿Com està això?

Si és una reivindicació ciutadana, senyor Ibàñez, és perquè és una reivindicació a favor de poder reduir les llistes d'espera, és per a poder fer polítiques educatives, per a fer polítiques socials, perquè, aixina i tot, i vosté ho sap millor que ningú, gràcies a això, hem pogut tindre una despesa real que estava al 5% de la mitjana espanyola a l'any 2015 i ara estem pràcticament a dècimes de la mitjana espanyola.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar amb la formulació de la pregunta, té la paraula l'il·lustre diputat.

El senyor Ibàñez Bordonau:

Muchas gracias, presidenta.

Señor Soler, usted no lo reclama en el PEF. No mienta. No mienta. Usted lo reclama en el PEF cuando pone el inicial. Pero cuando extrapola al cierre, ¿sabe lo que pone? Cero. ¿Sabe lo que pone la casilla del primer trimestre? Cero. (*Aplaudiments*) ¿En el segundo trimestre? Cero. ¿En el tercer trimestre? Cero. ¿Y en el cuarto trimestre? Cero. Porque ustedes lo ponen el 1 de enero y lo quitan el 2 de enero. Esa es la diferencia. (*Aplaudiments*)

La segunda cuestión que usted ha dicho que lo reivindica ha sido en una manifestación. Debe quedar muy lejana aquella. Yo ya les advertí que ustedes empezaron montando un pollo y acabarían haciendo el pavo. Y es lo que han hecho. (*Rialles*) Ustedes han hecho el pavo en esta materia. (*Aplaudiments*)

La tercera que me dice es en el Consejo de Política Fiscal y Financiera. Mire, señor Soler, a pesar de usted, he tenido acceso a las actas del Consejo de Política Fiscal y Financiera y le puedo asegurar que usted no ha reclamado los 1.300 millones en (*inintel·ligible*) ...

Es más, señor Soler, yo recuerdo que, después de la moción de censura, el mes siguiente, el mes de agosto –la moción de censura fue en julio del 2018–, hubo un consejo de política fiscal. Usted se acordará, porque nos relató las dificultades que tuvo para hacerlo telemáticamente desde aquel ordenador de Morella –no sé si se acuerda–, (*veus*) que venía precedido de un voto «abstención» de la Comunidad Valenciana, presionado por sus socios, pero que usted mes de agosto se quiso desquitarse de ese.

Y para ello usted nos contó que había reclamado la deuda de la Marina, la dependencia, el pago del IVA... Bueno, lo de siempre. Usted nos contó todo eso.

Mire, estos son los dos *mails* que usted le mandó al Ministerio de Hacienda, los dos. Uno fue a las 10:50 y el otro, a las 12:47. La diferencia sustancial es que en el de las 10:50 dijo aquello de «mi voto en este punto» y el de las 12:47 era el sentido del voto de la Comunidad Valenciana. Porque, claro, usted representa a la Comunidad Valenciana.

Pero le voy a decir qué es lo que decía ahí. Usted decía que iban a votar favorablemente porque había una flexibilización del techo de déficit, que era insuficiente, pero que también habían notado... –textualmente– «notado mejora en el sistema de financiación». Oiga, en un mes que habían llegado los socialistas ¿usted ya había notado una mejora en el sistema de financiación? Usted lo que no tiene es vergüenza, señor Soler. (*Aplaudiments*)

Y, mire, yo le digo: usted no ha reclamado nunca los 1.325 en ningún consejo de política fiscal. Es más, le voy a decir: la última acta que hay acceso a ella, que es la de 7 de febrero del 2020, que es la anterior a la última reunión que ha habido...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Vaja finalitzant, senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

...en el punto 4, donde se trató precisamente el informe de valoración de los aspectos estructurales del sistema de financiación, usted ni habló, señor Soler. (*Veus*) Ni habló. Hablaron Ceuta, Melilla, Baleares, Madrid. Y usted, callado. (*Veus*)

Señor Soler, deje ya de poner 1.325...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

...millones ficticios, porque su ficción son derechos de los valencianos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Vosté, que ha mostrat durant cinc anys la manera més subtil i no tan subtil de tergiversar les coses, sabrà que en eixe punt, no, però en el punt anterior jo vaig reivindicar déficit asimètric (*inintel·ligible*) ... (*Aplaudiments*)

Per tant, estem farts a esta banda de l'hemicicle que vosté ho tergiversa tot, perquè és important que els valencians sàpiguem quin és el paper del seu conseller d'hisenda en el

Consejo de Política Fiscal y Financiera. Fins i tot, votant en contra les directives del seu partit. Cosa que vostés no han fet en la vida. (*Aplaudiments*)

Per què? Per què...? Xe, senyora Bonig, per favor, (*veus*) estic parlant amb el senyor Ibáñez.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyories. Senyor conseller. (*Veus*) (*Se sent una veu que diu: «Es que no para» «Es un no parar»*)

Senyories.

Senyories, mantinguen silenci. Mantinguen silenci, senyories.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Sense anar més lluny, en l'últim Consell de Política Fiscal i Financera –és com ho acaba de dir no sé qui– és que vaig demanar, fins i tot, el fons d'anivellament, perquè és la meua obligació, perquè és el que jo crec, perquè hi ha un problema estructural d'asimetria.

És veritat, que vàrem guanyar la suficiència però no vàrem guanyar la lògica de l'equitat. I en això estem treballant, pels 13.000 milions, com vàrem treballar en el fons COVID, (*veus*) perquè el que es fa és treballar per a millorar les coses.

Li dic una cosa. Vosté, no és conscient del que diu, eh? Perquè si jo llevara 1.325 milions, ¿com podria fer en el pressupost de despesa, amb eixos 1.325 que ens dona coherència comptable, per a poder arribar a la despesa per càpita mitjana espanyola? Com ho podria fer? No podria fer-ho. Per tant, vosté, quan vol que jo lleve 1.325 milions, vol dir que lleve diners a la sanitat, que lleve diners a l'educació, (*aplaudiments*) que lleve diners a la política social, que lleve..., d'això està parlant vosté, d'això està parlant vosté. És que..., és que és un embolic conceptual. Vull dir, si no està en el pressupost d'ingressos..., (*veus*) que està en el pressupost d'ingressos...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...que es vota ací, en esta cambra sobirana, vota el pressupost d'ingressos, els 1.325 milions, que és qui mana, (*veus*) jo puc gastar i eixa és la situació *de facto*. Que tot i que en el Consejo de Política Fiscal y Financiera no s'accepta el déficit asimètric, *de facto*... (*Veus*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyories.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Xe, ara és el senyor Castelló (*Rialles*) Ací igual, ací la Bonig o el senyor Castelló. (*Veus*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyor conseller continue vosté...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Home, per favor.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

...que ja està la presidència per a indicar (*inoïble*) ...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Com dia vosté molt bé, presidenta, pareix una escola de xiquets açò.

Bé, és que és increïble, eh.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyoria, finalitze la resposta al senyor diputat.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

En definitiva, una reivindicació ciutadana és una reivindicació per a la millor sanitat que pugam, per a la millor educació que pugam, per al millor servei social que pugam. I, aixina i tot, després de 5 anys ens hem acostat a la despesa per càpita, que és l'objectiu d'este govern, que la despesa per càpita s'acoste a la mitjana perquè és el nostre dret dels valencians. I l'única manera de fer-ho és plantejant *de facto* un dèficit asimètric i, ja, que es quede lliure. Els seus amics de Galícia, els seus amics de Castilla-León, etcètera s'oposen de manera rotunda en el Consejo de Política Fiscal y Financiera. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyor conseller.

Passem a la pregunta 415, formulada pel diputat Fernando Llopis, del Grup Parlamentari Ciudadanos, a la consellera d'Innovació, Universitat, Ciència i Societat Digital sobre el finançament de les universitats. (*Veus*)

El senyor Llopis Pascual:

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Quan vullga, senyoria.

El senyor Llopis Pascual:

Gràcies, presidenta, (*ininteligible*) ...

Bon dia, consellera.

Inteligencia artificial, Big Data, redes neuronales, 5G, todo esto y mucho más se ha relacionado con su *conselleria*. No me sorprendió cuando me dijeron que ya se la conocía como la *conselleria* del mañana, pero resultó que no, que la llamaban, a la *conselleria* que usted dirige, la *conselleria* del mañana porque lo dejan todo para mañana. Su lema parece ser: Para qué hacerlo hoy, si lo puedo hacer mañana o pasado mañana.

Y es así. Día tras día, los proyectos de los que usted habló aquí, en esta Cortes, en septiembre de 2019, parecen perdidos u olvidados. Las universidades tienen que poder garantizar la continuidad de sus proyectos y planificar de forma estratégica sus acciones en ámbitos como el de la investigación, la docencia y la transferencia del conocimiento. Las universidades llevan mucho tiempo – entre otros, el tiempo que gobernaba Marzà– esperando una estabilidad que les permita actuar con previsión a largo plazo y nos debemos volcar en esta justa reivindicación.

«Necesitamos un marco de financiación estable y plurianual para el sistema público de las universidades valencianas». ¿Le suena? ¿Le suena? Todo menos lo de Marzà, que solamente lo insinuó, lo dijo usted aquí el 19 de septiembre de 2019.

Me permito añadir algo que usted también dijo, abro comillas: «En el mes de octubre se impulsará un grupo de trabajo en el que estarán representados todos los sectores implicados y comenzará a elaborar un documento inicial que presentaremos a primeros de año –me imagino que 2020–» Cierro comillas. O sea, que a principios de 2020 tendríamos un documento inicial para definir el modelo de financiación de las universidades.

Si comprobamos el grado de cumplimiento de sus propuestas, a un año vista, el resultado no puede ser más desalentador. A día..., un año después de que usted lo dijera, no había ni borrador y el grupo de trabajo solo se había reunido una vez –usted dijo que eran dos trimestrales– de ocho, solamente una. Es normal que la llamen a la suya la *conselleria* del mañana, todo es procrastinación, no hay visión para las universidades, no hay posibilidades de las universidades para planificar a medio y largo plazo, más en este momento donde se necesita dar más apoyo a la investigación e innovación.